

פרוטוקול מס' 34/ג

מישיבת ועדת-הכנסת ביום שלישי,
כ"ט באייר תשי"ד (1.6.1954)
בשעה 9.00

נדבכה: י. קליבנוב - סגן יו"ר הכנסת.

חברי הוועדה:

- ד. בר-רב-האי - היו"ר
- י. אורלי
- ב. אזניה
- ע. איכילוב
- מ. אדם
- א. ברמן
- ש. גרידי
- מ. וילנר
- סאלח חסן ח' ניפס
- ק. כהנא
- ע. מימון
- מ. בורוק
- א. רוזיאל-באור
- א. סטופ
- ב. קמין
- י. רפאל

מוזמנים:

- א. וילנסקה (לסעיף ב')
- מ. רוזטי
- א. צידון

חסרי:

- ב. אידלסון
- ש. בבה
- סיף אדין אלזועבי
- י. הררי
- ש. לורנץ
- ד. פלדמן
- ס. ב. ששון
- ד. צברי

סדר-היום: א. קביעת זמן לדיון בהודעת שרת העבודה עמ' 3 - 2

ב. תלונתה של חברת-הכנסת א. וילנסקה נגד חברת-הכנסת י. בדר 3 - 7

הי"ר ד. בר-רב-האי:
כדי למנוע אי-הבנות הריני להודיעכם, כי בשבוע הבא - שבו חל חג השבועות - תקיים הכנסת ישיבותיה ביום ג' וד' כרגיל. ועדת-הכנסת לא תתכנס בשבוע הבא, אלא אם כן יתעורר ענין דחוף לדיון בה.

א. מביעת זמן לדיון בהודעת שרת-העבודה:

הי"ר ד. בר-רב-האי:
עלינו לקבוע מסגרת של זמן לדיון בהודעת שרת-העבודה. כידוע, אומדת שרת-העבודה לנסוע לג'נבה לוועידת ארגון העבודה הבינלאומי, ויש לסיים את הדיון באופן שהיא תספיק להשיב עליו. אני מציע 4 שעות.

א. רוזאל-נאור:
הנושא הזה הוא חשוב מדי מכדי להגביל את הדיון בו רק משום ששרת-העבודה נוסעת. אני מציעה להקציב לדיון זה 10 שעות.

ע. איכילוב:
אילו ידעו חברי-הכנסת שלשום כי שרת-העבודה עומדת לנסוע, היו מביעים את רצונם להתחיל בדיון מייד לאחר הודעתה, ולא היו דוחים אותו להיום.

אני מציע להחליט שבכנסת תקיים את ישיבותיה היום עד שעה 24.00; שהזריכה יסתיים בשעה 23.00 ושרת-העבודה תשיב עליו עוד הלילה.

מ. ארם:
הנני מתנגד לזה שדיון בנושא רציני וחשוב זה יוכנס למיטת-סדרום. לדעתי 10 שעות הוא הזמן המינימאלי. ואם לא כן, מוטב לדחותו לשבועיים ימים עד לאחר שובה של שרת-העבודה. אם נדחה את הדיון, ייתכן ובינתיים יתבררו גם עניינים הנוגעים לתקציב הפיתוח, ושהם קשורים בענין הנידון, כפי ששרת-העבודה אמרה.

י. אורי:
אינני מקבל את ההצעה לדחות את הדיון לשבועיים, כי זהו קרע בדיון. כמו-כן אינני מקבל את ההצעה לשבת עד שעה 24.00, ולקיים דיון כאשר באולם נמצאים 9 או 10 חברי-כנסת. אני רוצה להבטיח מינימום לסייעות הקטנות והנני מציע להקציב לדיון 5 שעות.

מ. וילנר:
אני מציע שלא לברוך את הדיון הזה בנסיעתה של שרת-העבודה. בין-כך ובין-כך שרת-העבודה אינה פועלת על דעתה-היא בלבד, וכל הממשלה אחראית לפעולותיה. על-כן יכול גם השד ארן, שיהיה מסלא-מקומה, להשיב לדיון. אני מציע לקבל את ההצעה של 10 שעות, בלי כל קשר לנסיעתה של שרת-העבודה.

הי"ר ד. בר-רב-האי:
אני מסיר את הנימוק של נסיעתה של שרת-העבודה.

ב. אוניה:
יש גבול מסוים לכל דיון, וכשהוא עובר את המקסימום הריהו חזל להיות חשוב ומאבד את ערכו, ומתח הוויכוח יורד. אינני יודע מדוע צריך דווקא בנושא חשוב זה להאריך בדיבור ולהוריד את ערכו של הנושא. אבל אני מוכן להצטרף להצעתו של חבר-הכנסת איכילוב, שלדיון זה יוקצבו 6 שעות.

הי"ר ד. בר-רב-האי:
אם חברי-הוועדה יתפשרו על ההצעה של 6 שעות, הנני מוכן לוותר על על הצעת ל-4 שעות.

ועדת-הכנסת
1.6.1954
קביעת זמן לדיון
בהודעת שרת-העבודה

אני מציע 8 שעות.

ס. ארם:

נצביע תחילה את שתי ההצעות הקיצוניות,
ואחר-כך את שתי ההצעות האחרות.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ה צ ב ע ה

בעד 4 שעות	-	6 קולות
" 10 "	-	" 4 "
" 8 "	-	" 4 "
" 6 "	-	" 4 "

ה ר ח ל ט

להקציב לדיון בהודעת שרת-העבודה
6 שעות.

אני מציע לקבוע מינימום של 15 דקות
לסיעות הקטנות.

א. ברמן:

היו"ר בדרך-כלל אינו מגביל מאד את זמנם
של דוברי הסיעות הקטנות. אני מציע לא
לקבל כל החלטה שתחייב את היו"ר בנידון זה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

בטרם נעבור לסעיף הבא, ברצוני להודיע
לחברי-הוועדה שיתכן ובשבוע הבא יובא לכנסת חוק הגמלאות לצבא הקבע,
ולשאל אתכם אם יש רצון שהדיון בחוק זה יהיה סיעתי.

(אין רצון לקיים דיון סיעתי בחוק
הגמלאות לצבא הקבע).

ב. תלונתה של חברת-הכנסת א. וילנסקה נגד חבר-הכנסת בדר:

לא ברור לי באיזו טידה ענין זה נוגע
לוועדת-הכנסת. בשמע תחילה את התלונה
ואחר-כך נחליט אם עלינו לדון בה או לא.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ב-29 במרץ, בזמן שהתנהל המשך הדיון בתקציב,
כאשר אני קיבלתי את רשות-הדיבור בענין

א. וילנסקה:

התקציב, נבעתי במשפטים אחדים בפרשת נחלין - וכידוע הדעות סביב ענין זה
שנויות במחלוקת. בזמן שאמרת כמה משפטים בענין זה נשמעו קריאות ביניים
מצדדים שונים בכנסת, אך חבר-הכנסת בדר יצא ממקומו, ניגש למיקרופון
והפסיק אותו. כל חברי-הכנסת יודו שאין תקדים בכנסת להתנהגות כזאת
של הפסקת פעולת המיקרופון בשעה שחבר-כנסת מסוים נואם. קיימת אפשרות
של הבעת התנגדות לתוכן הדברים בצורה פולמוסית, על-ידי קריאות ביניים,
על-ידי בקשה לרשות הודעה, על-ידי הצעה, וכל מיני צורות אחרות. אבל
תקדים כזה עוד לא היה. עוד לא היתה התנהגות כזאת שאני נמנעת מלהגדירה
למען האדיבות - שהמיקרופון יופסק על-ידי חבר-כנסת אחד בשעה שחבר-כנסת
שני נואם.

א. וילנסקה:

כאן מתעוררת בעיה עקרונית. אם עוברים על ענין זה לסדר-היום ואם הוא מותר לחבר-הכנסת בדר בשעה שהוא מוצא לנכון לעשות כן, הרי זה מותר גם לחברי-כנסת אחרים, בשעה שסיעות אחרות מביעות דברים שאינם מוצאים חן בעיניהם. לדעתי, לא ייתכן שלא להגיב על ענין זה. יש בכנסת ויכוחים סוערים לא מועטים, ויכוחים על מדיניות חוץ ועל נושאים אחרים והמרחק בין הסיעה שלנו לבין סיעתו של חבר-הכנסת בדר שווה למרחק שבין סיעתו של חבר-הכנסת בדר לסיעה שלנו. אם זה מותר ואין מגיבים על-כך לגבי חבר-הכנסת בדר - הרי זה מותר לכל חבר-כנסת אחר.

היות ולדעתי דבר זה לא ייתכן וחבר-הכנסת בדר יכול היה למצוא צורה אחרת של ביטוי להתנגדותו לתוכן דברי, הריני מציעה לגנות את ההתנגדות הזאת מעל במת הכנסת, היות והפסקת פעולת המיקרופון גם-כן היתה במליאת הכנסת, אלא אם כן חבר-הכנסת בדר ימצא בעצמו שהתנגדותו גתה בלתי-מתאימה ויתנצל על-כך מעל במת-הכנסת.

הי"ד ד. בר-רב-האי:

אני עובר על הפרוטוקול של הישיבה ביום 29 במרץ. את נאמת אז שני נאומים, אך בשניהם אין כל זכר לענין זה. על-כן, לפני שאזמין את חבר-הכנסת בדר להשיב על האשמה, אם בכלל אזמינו לעשות זאת, הריני רוצה לומר לוועדה כיצד נראים לי הדברים.

התנהגותו של חבר-הכנסת בזמן ישיבת הכנסת נתונה ליוריסדיקציה של יו"ר הישיבה. יו"ר הישיבה צריך על המקום להגיב או לא להגיב, לגנות או לא לגנות, לקרוא לסדר או לא לקרוא לסדר את החבר. זוהי זכותו האקסלוסיבית של היו"ר. במידה שהוא לא עשה זאת, במידה שאינני מוצא בפרוטוקול שום סימנים למקרה זה - הוא אינו קיים. הוא יכול להיות קיים בוועדת הפירושלים כתלונה על היו"ר משום שלא הגיב על המעשה. אך בוועדת-הכנסת, לדעתי אין כל תלונה שמישהו חייב להשיב עליה. זהו ענין משמעי שנטשא בסמכותו של יו"ר הישיבה ותו לא. על-כן אינני רואה צורך להזמין את חבר-הכנסת בדר לענות על תלונה זו.

הוויכוח כאן בוועדה צריך להתנהל בשאלה אם יש מקום לדון בענין זה כאן בוועדת-הכנסת או לאו. אם הוועדה תחליט שאמנם ענין זה נוגע לה - נשמע את דברי חבר-הכנסת בדר, ונתווכח לעצם הענין.

א. ברמן:

עמדתו של היושב-ראש היא מוזרה מאד, כי אין כל חשיבות לשאלה אם הדבר נמצא בפרוטוקול או לא. חשוב שהדבר אירע במציאות ואין זה חשוב אם הוא נרשם בפרוטוקול. כולנו יודעים שאמנם במציאות היה דבר זה. ואינו את ההפרעה הפיזית ולא ייתכן שוועדת-הכנסת לא תקבע עמדה בענין זה.

לגופו של דבר - אינני בעד שמעט פוזרזת בפרלמנט, והנני רואה אפשרות של הפרעות במלים. אך לכל דבר יש גבול והפרעות פיזיות הן אסורות בהחלט. חבר-הכנסת עבר את גבול המותר וחובתנו להגיב על-כך ולגנותו. אינני רואה כל אפשרות אחרת, כי זהו תקדים מסוכן. על-כן, חנני מציע לגנות את חבר-הכנסת בדר.

מ. ארמ:

אין לקבל את הנימוק של היו"ר כי הדבר אינו קיים משום שהוא לא נזכר בפרוטוקול. אפשר לומר שהוא קל-ערך, אך לא שהוא אינו קיים. מאידך, צריך גם לדעת מה היה. זה לא היה כך שחבר-כנסת מסיעת מקי דיבר בנחת מעל במת-הכנסת וחבר-הכנסת בדר קם במנוחה ושלוחה ממקומו וניגש למיקרופון והפסיקו. אינני מחייב את מעשהו, אך לא הייתי רוצה שנתעלם ממה שהיה באותו מעמד. לפעמים מלים חריפות - וזה מותר לפי חוק המשמעת - הן הרבה יותר גרועות, והנני מצטער על שלא הייתי אז באותה ישיבה ולא תרמתי גם את תרומתי-אני לתגובה על כמה מן הדברים שנשמעו בכנסת.

תלוותה של חב. הכנ. וילנסקה
נגד חבר-הכנסת י. בדר

מ. ארם:

אני מציע שחבר-הכנסת בדר בעצמו יצטרך ויאמר שהוא מצטער על משהו זה, כי הנני משוכנע כי בעצמו אינו מצדיק את הדבר, והוא יבקש סליחה מאלה שהפריע להם. זה הוא חייב לעשות על-פי חוקי ההגלנות. כך העניין יירד מעל סדר-היום ואין כל צורך בהחלטת ועדת-הכנסת. אינני רוצה שוועדת-הכנסת תקבל החלטה, אלא שחבר-הכנסת בדר בעצמו יעשה זאת.

היו"ר ד. בר-רב-האי: עיקר טענתי היא שהתלוותה אינה נגד חבר-הכנסת בדר, אלא היא צריכה להיות מופנית כלפי היושב-ראש של אותה ישיבת כנסת שעליה מדובר כאן.

מ. וילנר:

אינני עורך-דין אך למדתי משהו מאדם שנקרא לבנין, אשר דיבר על הצביעות של המשפט הבורגני. חברת-הכנסת וילנסקה בכוונה ניסחה את הדברים כך שיתקבלו על דעת כולם, אם אין פה משפט חלם או אף גרוע מזה. התלוותה של חברת-הכנסת וילנסקה אינה נגד היושב-ראש אלא על יחסים בין חבר-כנסת אחד לשני, וזה יש תקדימים. הנה, למשל, כאשר חברת-הכנסת מימון ניסתה לפגוע בחברת-הכנסת רזיאל-שנאור, הדבר הזה לא הופיע בפרוטוקול ונכלל-זאת דנו בזה. זה בכלל לא היה בישיבת כנסת (היו"ר ד. בר-רב-האי): בזה ההבדל, ודוקא משום-כך יכלה ועדת-הכנסת לדון בזה). מדובר פה על יחסים שבין חברי-הכנסת, ולפי התקנות הרי דבר זה נמצא בסמכותה של ועדת-הכנסת. כאשר ניסחנו, בכנסת הראשונה, את סמכויות הוועדות, בכלל דבר זה בסמכויותיה של ועדת-הכנסת. אנו מציעים לדון בעניין זה רק מבחינה זאת. על-כן טענתו של היו"ר מבחינה זו היא מופרכת. גם חברת-הכנסת וילנסקה אינה מדברת על סדרי הישיבה ואיננה מדברת על ההפרעה לניהול הישיבה. היא מדברת על היחסים בין חבר-כנסת אחד למשנהו ועל התנהגותו של חבר-הכנסת בדר. דבר כזה מותר להביא לכאן, גם אם הוא לא קרה בכנסת.

אם יוחלט כאן שחבר-הכנסת בדר רשאי היה לעשות זאת משום שלא נאמר דבר על-כך בפרוטוקול, גם אני מחר אנהג בדרך הפנטומימה, אקום ממקומי, אגש למיקרופון ואפסיקו, ודבר לא יירשם בפרוטוקול, ולא יהיה במה לדון.

כולנו רוצים לשמור על היחסים שבין חברי-הכנסת ולא ייתכן לנקוט בסנקציות בדרך של התעלמות מן העניין. יש בכך משום הוכחה של חולשה. אני מציע לא לנפח את העניין וייתכן מאד שחבר-הכנסת בדר בעצמו יצטרך על-כך מבלי שיהיה צורך לקבל החלטות בעניין זה.

י. רפאל:

חבר-הכנסת וילנר מציע את העניין כאילו ועדת-הכנסת הייתה בית-דין של חברים. ועדת-הכנסת אינה בית-משפט ובית-דין בין חברים שיש ביניהם דבר-מה. היא צריכה לשקוד על תקנת העבודה של הכנסת. אני זוכר בקשר לנאומה זה של חברת-הכנסת וילנסקה היה כאן ויכוח, בשעה שהוגשה תלוותה לנקוט בסנקציות בקשר לדיון זה נגד חברי הסיעה הקומוניסטית וילנסקה וטובי וחבר-הכנסת סנה, בנוגע לדברים שהשמיעו. זכור לי שהם הסתמכו אז על הפרוטוקול של הכנסת. ממה נפשך - או שאתה מסתמך על הפרוטוקול או שאינך מסתמך עליו. אני עקבי בשיטתי, אז הייתי קעז עונש מינימאלי, רק התראה, מכיון שלפי הפרוטוקול לא ראיתי מקום לעונש, ואני נאמן לשיטתי גם הפעם. אי-אפשר פעם להסתמך על הפרוטוקול ופעם לא להסתמך עליו. הפעם אין זכר לדבר בפרוטוקול. וצודק יו"ר הוועדה, שכאן יש מקום לתלוותה על היושב-ראש של אותה ישיבה מאחר שלא הגיב על התנהגות כזאת; משום-כך אני מציע שנצביע תחילה אם יש מקום לדון בעניין זה כאן בוועדת-הכנסת. רק אם נחליט באופן חיובי - נוכל להכנס לעצם העניין.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

אני מציע לקבל את ההחלטה הבאה:

חברי הכנסת ניתנים בזמן השיבותיה לסמכותו המשמעתית של יושב-ראש הישיבה אשר מגיב או לא מגיב לפי שיקול דעתו על התנהגותם.

במידה שיושב-ראש הישיבה הנידונה לא הגיב על התנהגותו של חבר-הכנסת בדר במקרה הנידון - צריכה התלונה להיות מכוונת נגד יושב-ראש הישיבה. ועדת-הכנסת איננה כתובת לתלונות ממין זה.

ע. איכילוב:

הנימוק המוצע סותר את הגישה. אם אנחנו יוצאים מן ההנחה שהמקרה היה, כל הגישה צריכה להיות אחת. אנחנו יוצאים מן ההנחה שלא ידוע לנו שהיה מקרה כזה. זאת נקודת המוצא שלנו. הפרוטוקול לא הראה על שום אינצידנט כזה, וכבר נוכחנו לדעת שהפרוטוקול רשם מלים שנאמרו בסופו של אולם הישיבות. ואילו כאן, דבר שאירע מבחינה גאוגרפית ליד במת היושב-ראש לא הופיע כלל בפרוטוקול. בזאת עור אינני אומד דבר לגופו של ענין.

את הפרוטוקול דאינו למחרת או עוד באותו ערב. ובמיוחד, מאחר שחברת-הכנסת וילנסקה דיברה, היא ודאי קיבלה את דבריה כעבור רבע שעה, והיא הרי ראתה שלא נאמר שם דבר על הפסקת המיקרופון. קודם-כל היתה צריכה להעשות פעולה פרלמנטרית בענין זה, והכתובת היחידה לפעולה כזאת היא ועדת-הפירושים. הצעד הזה לא נעשה ואין לי אלא להצטער שאנשים כה מנוסים בפעולה פרלמנטרית אחרו. אין להם עתה ברירה, אלא להפנות את הדבר לכתובת הפרלמנטרית היחידה, לפי תוכן תביעתם.

בזה שהנני מציע לא לדון, אינני מביע כל עמדה בעד או נגד המעשה שהיה. עלינו לקבל את הדברים כפי שהם. אני חושב שאין לנו מה לדון היום, ועל-כן אני מציע לדחות את תביעתה של חבר-הכנסת וילנסקה.

א. וילנסקה:

פעולת הפסקת המיקרופון היא פעולה ללא צליל מצד העושה אותה והיא גורמת להפסקת הצלילים והם נפסקים. זאת אדמרת שפעולה מעין זאת אף פעם לא תרשם בפרוטוקול. פירוש הדברים, שלפי הצעת היושב-ראש רק לי מותר לעשות זאת.

ע. מימון:

אילו השומעים היו מגיבים שלא שמעו את דברי הנואם - היה מקום לתלונה.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

לא הפרוטוקול הוא הקובע. גם אילו הופיעו הדברים בפרוטוקול הייתי טוען את אותם הדברים.

ב. אזוביה:

האם לפי דעתו של יו"ר הוועדה מה שמתרחש באולם הכנסת אינו אובייקט לדיוניה של ועדת הכנסת?

הי"ר ד. בר-רב-האי:

היושב-ראש הוא שצריך להגיב בשעת ישיבת הכנסת. אילו היושב-ראש היה מתלונן על-כך היתה התלונה מגיע אלינו.

י. אורי:

אם אני אשליך דיוחה על חבר-הכנסת בדר - האם הדבר הזה יירשם בפרוטוקול?

הי"ר ד. בר-רב-האי:

יושב-ראש הישיבה ודאי ינזוף בך על-כך ויביא נגדך תלונה לוועדת-הכנסת, משום שכבודה של הכנסת נפגע, ולא משום שכבוד הפרט נפגע. על צוד הבית ממנה היושב-ראש.

ש. גרידי: אם יו"ר הוועדה היה משוכנע בהסברה זו, מדוע הזמין לישיבה זו את חבר-הכנסת בדר? אם חבר-הכנסת בדר הזמין מסתבר מזה שיו"ר הוועדה הניח שהוא יצטרך להשיב על התלונה.

היו"ר ד. בר-רב-האי: גם כרגע אינני יודע כיצד תחליטו, וייתכן שחבר-הכנסת בדר יצטרך עוד להשמיע את דברו. חובתי היתה להזמין.

מ. ארם: מאחר שחבר-הכנסת בדר הזמין - אני מציע לתת לו רשות הדיבור.

היו"ר ד. בר-רב-האי: הוא לא ביקש רשות הדיבור ואינני חייב לתת לו.

מ. וילנר: בטרם תחליט ועדת-הכנסת אני מציע שתנתן לחבר-הכנסת רשות-הדיבור, כדי שיאמר לנו אם אמנם קרה הדבר הזה.

היו"ר ד. בר-רב-האי: אין לי כל ענין בזה. אני טוען שאין לו מה לוטר.

א. וילנסקה: שאלה לפני ההצבעה. היו"ר צריך להתעניין בתקנון - ואם הוא עשה זאת, באיזה זכות דנו בדברים שנאמרו על-ידי בשעה שדנו בדברים שנאמרו על-ידי חברי-הכנסת טובי וסנה, בזמן שדברי אינם מופיעים כלל בפרוטוקול?

היו"ר ד. בר-רב-האי: אינני חייב להשיב לשאלה זו. אינני עומד לערוב פרשיות. הפרשה האחת נסתיימה וכל מה שאפשר היה לוטר עליה - נאמר. את רשאי להסיק מכך שהפרוצדורה בשני המקרים עומדת בסתירה.

ב. אזניה: בשבילי הבעיה של תקדים שנוצר על-ידי זה צריכה להיות מובנת מכל הצדדים. אני מבקש מאת יו"ר הישיבה להסביר לי את דעתו. האם הוא בזה קובע שבנוגע לכל מה שמתרחש בישיבת הכנסת אין לוועדת-הכנסת כל יזמת בירור, וכל הישמה היא בידי היושב-ראש? זה לא היה אף פעם ובעיני זה חידוש.

היו"ר ד. בר-רב-האי: זאת דעתי. אך המסקנה שלי אינה דומה לשלך. לדעתי, אם יש תלונה של חבר-כנסת על התנהגות חבר-כנסת בזמן הישיבה, היא צריכה להיות מופנית נגד היושב-ראש של אותה ישיבה, כי הוא האחראי לסדרים בזמן הישיבה. הוא צריך היה להגיב ומכיון שלא עשה כן, מתלוננים נגדו בפני ועדת-הפירושים. תלונה נגד אופן הנהלת הישיבה אינה יכולה להיות מופנית לוועדת-הכנסת.

מ. וילנר: אני מבקש מאת יו"ר הוועדה לקרוא בפני הוועדה את "סמכויות ועדת-הכנסת" כפי שהן כתובות בתקנון, בקשר ליחסים בין חבר-כנסת אחד לששנהו. סמכויות אלו סותרות את כל מה שאמר יו"ר הוועדה.

היו"ר ד. בר-רב-האי: אינני חייב לעשות זאת. אם הביטוק שלי מעורר ספיקות אני מוכן להסתלק ממנו, ונעמיד להצבעה את השאלה אם יש לדון בתלונה או לא.

ה צ ב ע ה

ברוב דעות הוחלט לדחות את תלונתה של חברת-הכנסת א. וילנסקה נגד חבר-הכנסת י. בדר.

א. ברמן: ההצבעה היא בלתי-חוקית.

א. וילנסקה: פירושה של החלטה זו שהפסקת המיקרופון מותרת.

היו"ר ד. בר-רב-האי: הריני סבור את חבר-הכנסת קמין שחזר אלינו לאחר צום ההזדהות עם מנהיגי ציונות רומניה. אנו נשמח לראות בינינו.